

ALASKAN MALAMUTE

Oprindelsesland: U.S.A.

Anvendelse: Slædehund.

Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type)
Sektion 1 (Nordiske slædehunde)
Uden brugsprøve

Helhedsindtryk: Alaskan Malamute – en af de ældste, arktiske slædehunderacer – er en kraftfuld og massivt bygget hund med dybt bryst og en stærk, meget muskuløs krop. Den står solidt plantet på poterne og giver i denne stilling indtryk af handlekraft, med en stolt holdning, løftet hoved og vågne øjne, der røber interesse og nysgerrighed. Hovedet er bredt. Ørerne er trekantede og opretstående, når hunden er opmærksom. Næsepartiet er fyldigt og bliver kun lidt smallere fra roden til næsen. Det er ikke spidst eller langt, men heller ikke for kort og groft. Pelsen er tyk, med en grov dækpels, der er lang nok til at beskytte den uldne underpels. Malamutes har mange forskellige farver, og ansigtets aftegninger er et karakteristisk træk. De består af en "hue", med ansigtet enten helt hvidt eller med aftegning i form af en stribe og/eller maske. Halen er busket og bæres over ryggen som en vajende fjerbusk. En Malamute skal have svære knogler og sunde lemmer, gode poter, dybt bryst og kraftfulde skuldre, og den må have alle de øvrige, fysiske egenskaber, den behøver for at udføre sit arbejde effektivt. Bevægelsen skal være støt og harmonisk, utrættelig og absolut effektiv. Den er ikke beregnet til brug som hurtig slædehund i hastighedsløb. En Malamute er bygget med styrke og udholdenhed for øje, og ethvert træk hos den enkelte hund, herunder temperamentet, der strider mod opfyldelsen af dette formål, betragtes som den alvorligste form for fejl.

ALASKAN MALAMUTE

Side 2 af 4

- Proportioner:** Brystdybden udgør ca. halvdelen af skulderhøjden, og det dybeste punkt ligger netop bag forbenene. Kropslængden – fra skulderspids til det bageste punkt på bækkenet – er større end skulderhøjden.
- Temperament:** Alaskan Malamute er en kærlig og venlig hund, ikke nogen "énmands-hund". Den er en loyal og hengiven ledsager, leger gerne på opfordring, men virker som voksen i reglen mest imponerende ved sin værdighed.
- Hoved:** Hovedet er bredt og dybt, ikke groft eller klodset, men proportioneret efter kroppens størrelse. Udtrykket er mildt og tyder på en venlig karakter.
- Skalle: Bred og moderat rundet mellem ørerne, gradvis mere smal og flad mod øjnene, og den afrundes ned mod kinderne. Der er en let midterfure mellem øjnene. Skallens og næsepartiets overlinier bryder svagt en ret linie nedefter, hvor de mødes.
- Stop: Ret fladt
- Næse: Hos alle pelsfarver, undtagen rød, er næse, læber og øjenrande sort pigmenterede. Brun næse er tilladt hos røde hunde. En "snenæse" med lysere strejf er acceptabel.
- Næseparti: Stort og bredt i forhold til skallen, kun let aftagende i bredde og dybde fra overgangen mod skallen og ud til næsen
- Læber: Tæt sluttende
- Kæber, bid: Brede kæber med store tænder. Fortænderne mødes i saksebid. Overbid eller underbid er en fejl.
- Kinder: Moderat flade
- Øjne:** Skråt placerede i skallen. Øjnene er brune, mandelformede og middelstore. Blå øjne er en diskvalificerende fejl.
- Ører:** Middelstore, men små i forhold til hovedets størrelse. De er trekantede af form, med let afrundede spidser. De er bredt ansat yderst og bagtil på skallen, på linie med øverste øjenkrog, sådan at de i rejst tilstand ser ud til at stå ud fra skallen. De peger let fremefter, men når hunden arbejder, foldes ørerne af og til ned langs skallen. Højt ansatte ører er en fejl.
- Hals:** Stærk og moderat buet
- Krop:** Kompakt bygget, men ikke med for korte flanker. Kroppen må ikke være overvægtig, og knoglekraften skal svare til hundens størrelse.
- Ryg: Lige, let faldende mod hofterne
- Lænd: Hård og meget muskuløs. En lang lænd, der kan svække ryggen, er en fejl.
- Bryst: Veludviklet
- Hale:** Moderat højt ansat – følger ryglinien ved roden. Den bæres over ryggen, når hunden ikke arbejder. Den er hverken stramt oprullet eller ligger tæt til ryggen, og den har heller ikke så kort pels som en rævehale. En Malamute-hale har fyldig pels og minder om en vajende fjerbusk.
- Lemmer:**
- Forpart:** Forbenene har svære knogler og muskler og er lige helt ned til mellemhånden, set forfra.
- Skuldre: Moderat skråtstillede
- Mellemhånd: Kort og stærk, let skrånende set fra siden

- Bagpart:** Bagbenene er brede. Set bagfra skal de både stilles og bevæge sig i ret linie med forbenenes bevægelse, hverken for snævert eller for bredt. Vildtkløer på bagbenene er uønskede og bør fjernes straks efter fødslen.
(NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark).
- Lår:** Med svær muskulatur
- Knæ:** Moderat vinklede
- Haseled:** Moderat vinklede og godt lavt ansatte
- Poter:** Af "snesko-typen", tæt sluttede og dybe, med fyldige trædepuder, der giver et fast, kompakt udseende. Poterne er store, med tæt sluttede og godt hvælvede tæer. Der er et beskyttende hårlag mellem tæerne. Trædepuderne er tykke og robuste, kløerne er korte og stærke.
- Bevægelse:** En Malamute's bevægelse er støt, harmonisk og kraftfuld. Den er adræt trods sin størrelse og bygning. Fra siden ser man bagpartens kraftige fraskub, der overføres via den godt muskuløse lænd til forparten, som opfanger fraskubbet med flydende, fremadrettede bevægelser. Set forfra eller bagfra bevæger benene sig præcis i lige linie, ikke for snævert eller for bredt. I hurtigt trav vil poterne nærme sig kroppens midterlinie. En stiv eller styltet bevægelse eller enhver anden gangart, der ikke er fuldkommen effektiv og utrættelig, skal reducere bedømmelsen.
- Pels:**
- Hårlag:** En Malamute har en tyk og grov dækpels, aldrig lang og blød. Underulden er tæt, fra 2,5 til 5 cm i tykkelse – virker "olieret" og ulden. Den grove dækpels varierer i længden ligesom underulden. Pelsen er relativt kort til middellang på kroppens sider og bliver noget længere over skuldre og hals, ned langs ryggen, over krydset og på bukser og den buskede hale. Pelsen er normalt kortere og ikke så tæt i sommermånederne. En Malamute udstilles, som den ser ud fra naturens hånd. Trimming er ikke acceptabel bortset fra, at poterne kan nettes lidt for at give et mere soigneret udseende.
- Farve:** De sædvanlige farver går fra lys grå over de mellemliggende nuancer til sort, samt fra zobel og nuancer af zobel til rød. Farvekombinationer accepteres i underpels, i ansigt, på ører, ben og hale. Som ensfarvet tillades kun hel-hvid. Hvidt er altid den dominerende farve på kroppens underside, på poterne, noget af benene og i en del af ansigtets aftegninger. En hvid pandeblis og/eller krave eller nakkeplet er tiltalende og acceptabelt. En Malamute har "mantle" (en mørk aftegning over skuldre, ryg og sider), og brudte farver på kroppen som pletter og uregelmæssige stænk er uønskede.
- Størrelse:** Der er et naturligt spillerum i racens størrelse. De ønskelige mål for en arbejdsduelig trækhund er følgende:
- Hanner: Skulderhøjde 63.5 cm, vægt 38.5 kg
Tæver: Skulderhøjde 58.5 cm, vægt 34 kg.
- Størrelsen må dog ikke vægtes over type, proportioner, bevægelse og andre funktionelle træk. Hvis to hunde bedømmes som lige gode i type, proportioner og bevægelse, foretrækkes den, hvor vægt og størrelse kommer nærmest det ønskelige.
- Vigtig sammenfatning:** Ved bedømmelsen af en Alaskan Malamute skal dens funktion som slædehund til tung last under arktiske forhold tillægges større betydning end alt andet. Nedslag i en hunds bedømmelse skal være bestemt af, hvor meget den afviger fra beskrivelsen af den ideelle Malamute, samt hvor meget den enkelte fejl vil påvirke hundens evne til at arbejde. En Malamute's lemmer skal tyde på usædvanlig styrke og enorm trækraft. Enhver antydning af usundhed i ben og poter – for eller bag, i stand eller bevægelse – skal betragtes som en alvorlig fejl. Fejl i denne henseende kan være flade, spredte poter, kohaser, blød håndrod, stejle skuldre, mangelfuld vinkling, styltet bevægelse (eller enhver bevægelse, der ikke er harmonisk, kraftfuld og stabil), opløben bygning, lavtstillet, overvægt, spinkle knogler og generelt dårlige proportioner.

ALASKAN MALAMUTE

Side 4 af 4

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velfærd.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Blå øjne

Bemærk;

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktions dygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 9 JUNI 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

OKTOBER 2015

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i DECEMBER 1999 ☒ ☒ ☒

Anatomiske træk

